

anne-
marie

OOK BIJ DE JOLIGE ACTRICE ANNE-MARIE JUNG (41) STROOMT HET WELEENS OVER. "DAN DENK IK: KAK, IK HEB GEEN ZIN VANDAAG."

interview MARLIES JANSEN fotografie MARK GROENEVELD
styling MAUREEN KENGEN visagie JUDITH PRONK

anne-
marie

SUE gilet PRIMARK | trui PRIMARK | ANNE-MARIE
jurk DEAL 75 | panty H&M | jack NIKKIE

A

Nog geen vijf minuten op de bank in het Haagse café-restaurant Cortenaer of ze heeft al twee complimenten binnen over haar knalgroene glitterlaarsjes. “De zwaarte-kracht kun je niet tegenhouden als je ouder wordt”, zegt ze, “maar het is wel zo leuk om gezellig gekleed door het leven te gaan. Laatst hoorde ik iemand zeggen: ‘Daar ben ik te oud voor.’ Toen dacht ik: wanneer zal ik ooit zulke dingen gaan zeggen?” Een feest vindt ze het, om zichzelf leuk aan te kleden, elke dag weer. Mode en make-up: ze heeft het altijd heerlijk gevonden. Op haar tiende zette ze haar wimpers aan met zwartepietenschmink en ze wilde door de grond zakken toen de gymjuf riep dat haar mascara was uitgelopen nadat ze van de bok was gekukeld. “Het was mijn geheim, dat ik er ineens heel knap uitzag en niemand wist waardoor.”

Als klein meisje was ze al in de ban van toneel-spelen. In haar jeugd was er naast ballet of hockey niet veel bijzonders te doen voor kinderen. Zodra haar moeder hoorde dat de eerste jeugdtheaterschool werd geopend, zei ze: dat is echt iets voor mijn kind. Op haar twaalfde speelde Anne-Marie in een musical van het Rotterdamse Jeugdtheater Hofplein, op haar negentiende ging ze naar de kleinkunstacademie. “Ik had het aan mijn reet hangen. Ik zie de geschiedenis zich herhalen bij Sue. Hoe ze contact zoekt, grapjes maakt, met iedereen kletst. En dat theatrale, die timing. Het moet raar lopen als ze niet ook iets met theater gaat doen.”

Burt. Acteur, decorbouwer, manasje van alles, verzamelt vintage en design. De man van wie ze meteen wist: jij bent het. Ze ontmoetten elkaar twaalf jaar geleden in restaurant In de Waag op de Amsterdamse Nieuwmarkt. Anne-Marie had daar een gesprek met een producent over een nieuwe pilot. Ze was klaar en wilde net weggaan toen Burt binnenkwam. Droog: “Hij is superknap.” Ze bleven hangen tot ze door het personeel op de schouder werden getikt. Het was sluitings-tijd. Toen hadden ze al over van alles en nog wat gepraat, zelfs over kinderen. Toen ze het restaurant verlieten, was de wereld wit. “De sneeuw kraakte onder onze voeten, het was stil op straat, zo romantisch.” Hij reed weg, raakte twee hoeken verder in een slip en dacht: als ik nu doodga, heb ik in ieder geval de leukste vrouw van de wereld ontmoet. Anne-Marie belde meteen haar beste vriend: ‘Ik heb de man van mijn leven gezien.’ Burt heeft precies de goede melange van humor en bravoure. Anne-Marie: “Ik hou van jongens met bubbly personalities. Met Burt is het nooit saai. Hij heeft pit, daagt me uit – het is altijd lachen met hem.”

‘Ik ben zelfverzekerd geboren en zo ga ik, ook dood’

*Lekker eten,
hard praten
en lachen
en af en toe
moet ik
even janken'*

gilet **PRIMARK** | trui **PRIMARK** | rok **ZARA** |
maillot **ZARA** | schoenen **DR MARTENS**

SUE broek **RETOUR JEANS** | bloesje **ZARA** |
vestje **LIKE FLO** | schoenen **DR MARTENS** |
ANNE-MARIE jasje **WEFASHION** | top **ZARA** |
jeans **H&M** | laarzen **SARENZA**

Ze noemt zichzelf een zigeuner die gewend is overal neer te strijken en het gezellig te maken. Ze houdt van reuring, van feestjes met vrienden en familie. Altijd kletsen, lekker eten, hard praten. Sleur kent ze niet. “Als mensen vragen of ik die en die Netflix-serie heb gezien, is het antwoord altijd nee. Elke avond is anders. De ene keer zit ik in een of andere opruimtrip, de avond erop zijn we op bezoek bij vrienden of sta ik op de planken. Ik zit niet 's avonds niet op de bank, ik stort me overal in. Ik wil altijd verrijkt worden, iets meemaken, iets doen.”

Als je zo in het leven staat wordt je werk nooit een invuloefening. Anne-Marie: “Jarenlang bij een vast gezelschap zitten – daar zou ik iebelig van worden. Ik vind het leuk elke keer een nieuwe familie collega's te krijgen, een nieuwe regisseur met een verrassende visie, een nieuw publiek. Naar een musical komt ander publiek dan naar mijn solovoortelling *De Exoot* of het stuk *Ja boor, daar is ie weer* waarin ik samen met André van Duin speelde.”

De Exoot, haar solovoortelling, was een grote stap. Anne-Marie voert graag concepten en teksten van anderen uit. “Maar het was geweldig. Ik had het zelf verzonnen, geslepen, gemaakt, mensen bij elkaar gezocht. Dat maakte me trots.”

Vier tot vijf avonden per week staat ze nu op de planken met de slapstickcomedy *The play that goes wrong*. Daarmee reist ze het hele land door en overdag repeteert ze voor de musical *Koopavond* die vanaf januari te zien is. “Burt en ik gaan elke week met onze agenda's om de tafel zitten: wat doe jij deze week en hoe regelen we het met Sue? Burt werkt onder andere voor de politie, hij traint agenten in communicatie. Dan gaat hij een week intern, en kijken we of een van de oma's kan komen of dat Sue bij een van hen kan slapen. Omdat Burts vader en moeder zijn gescheiden en daarna allebei een nieuwe relatie kregen, hebben we vele grootouders in de aanbieding. Ook onze zussen springen bij, Sue wordt omringd door ooms en tantes en neefjes en nichtjes. Een heerlijke luxe. Twee keer per week gaat ze naar de buitenschoolse opvang, en verder komen we er met de hulp van onze familie meestal wel.”

Vorige week had Anne-Marie het drukker dan ooit met werk, afspraken en geregel (‘Ik was een beetje zenuwachtig voor Sue's verjaardagsfeestje’). Ze miste een afspraak, haar schoonmoeder belde: ze was vergeten Sue's

badpak in haar zwentas te doen. “Dat was niet zo, maar ik moest later zo lachen. De zwentas van Sue – het is een woord dat tegenwoordig bij mijn leven hoort. Pauzehapje, ook zoiets.

Het typeert hoe Anne-Marie in het moederschap staat: niet te ingewikkeld, ze ziet wel wat er op haar afkomt. “Ik leef intuïtief. Natuurlijk hebben we ideeën over opvoeden. Niet zeuren, beleefd zijn, netjes eten. Maar verder bekijken we het per situatie: hoe gaan we hiermee om? Wat voelt goed op dit moment? Achteraf is het soms: misschien was dat niet verstandig, laten we het de volgende keer anders doen.”

Zoals dat gaat, willen grenzen weleens verschuiven, en daar weet Sue net als ieder ander kind haarfijn gebruik van te maken. Eten is een heikel punt. “Sue lust alles, ze is een veelvraat. Daar moeten we op letten. Burt en ik zijn het eens over wat ‘goede voeding’ is, maar toch: waar liggen de grenzen? Hoeveel schep je op? Wanneer mogen we een uitzondering maken? Daar botsen we nogal eens over. Dan ruziën we over het hoofd van onze dochter en dat vind ik stom van mezelf. Sue hoeft geen deelgenoot te zijn van onze strijd over opvoeden. Bovendien maakt ze daarvan meteen misbruik, dus zijn we dubbel fout bezig.”

Soms twijfelt ze ergens over. “Moet ik haar opgeven voor een clubje of is zwemles naast school al druk genoeg?” Ze checkt dat soort dingen bij moeders van school met wie het klikt: hoe doen jullie dat? Lachend: “Voor Sue's kinderfeestje wilden wij eerst zeventien kinderen uitnodigen. Veel te veel natuurlijk.”

Anne-Marie groeide op in Schiedam. Haar zus is zes jaar ouder, haar ouders zijn harde werkers. Eerst runden ze samen de eerste sauna van Nederland. Moeder achter de bar, vader als masseur. Daarna ging haar moeder in de mode werken. Pa bleef masseren en specialiseerde zich in allerlei therapieën. “Reiki, haptonomie, pedicure, chiropractie, noem maar op. Hij is 78 en heeft nog altijd een paar vaste klanten.”

Ze trokken er als gezin veel op uit. “Mijn herinneringen zijn gelinkt aan vakanties. Wat deed ik toen ik zes was? Oh ja, toen trokken we zes weken door Amerika. Op mijn achtste naar Bulgarije. Portugal, Joegoslavië, Marokko; ik ben overal geweest met mijn ouders. Dat ging altijd van mijn moeder uit, mijn vader was vooral achteraf enthousiast. We hadden ook nog een stacaravan op de Veluwe, elk weekend en alle korte vakanties zaten we daar. Daarnaast gingen we ook veel naar het theater, naar vrienden. Ik >

Nee, ik heb die Netflix-serie niet gezien. Ik zit nooit op de bank

ANNE-MARIE pak ZARA | blouse PRIMARK |
schoenen SASHA X FASHIONCHICK
SUE gilet PRIMARK | trui PRIMARK | rok ZARA |
maillot ZARA | schoenen DR MARTENS

*Haren
wassen,
ook zo iets.
Alsof ze
wordt
vermoord,
zo'n drama
maakt,
ze ervan*

ANNE-MARIE pak ZARA | blouse PRIMARK |
schoenen SASHA X FASHIONCHICK
SUE sweater SISSY-BOY | rokje LIKE FLO |
maillot PRIMARK | laarzen KOEL4KIDS

kom uit een gezellig, vrij gezin.” Met Burt en Sue vormt ze maar een klein gezinnetje – en dat blijft ook zo – maar donders: ze hebben altijd lol, en hebben zo hun eigen familiecodes. “Burt vraagt Sue vaak: ‘Ben je vandaag Frans of Gerrit?’ Dan zegt zij: ‘Gerrit.’ Slaat nergens op, maar dat vinden wij dan leuk. Sue is een smart cookie. Ze heeft onwijs veel humor, nu al. Burt neemt haar de hele tijd in de maling. Dan zit-ie haar te voeren – zo noemen we dat in Den Haag. Altijd lachen, geinen, zingen en doen.”

Dit is ook genieten:

hoe Sue in het holst van de nacht probeert in het grote bed te komen. “Dan staat ze naast ons: ‘Jij hebt het allerlekkerste bed, pap. Weet je wat, schuif ‘ns op, dan kom ik gezellig bij jullie liggen.’ Doordeeweeks brengt Burt haar dan weer terug naar haar eigen bed: wij hebben onze slaap te hard nodig. En natuurlijk is Sue soms ook onuitstaanbaar. Dat getreuzel ‘s ochtends bij die kledingkast! Dat je denkt: mens, trekt toch gewoon eens aan wat wij willen. Hele discussies. Wéér een donkerblauwe maillot bij een lichtroze vest. Haren wassen, ook zoiets: alsof ze wordt vermoord, zo’n drama maakt ze ervan.”

Anne-Maries leven klink vrolijk en easygoing. Toch heeft ze ook haar sombere buien. “Dan heb ik zo’n zwaarig gevoel. Dan denk ik: kak, ik heb geen zin vandaag. Een verklaring heb ik er niet voor, het kan net zo goed hormonaal zijn. Als ik in contact met mensen kom, afleiding heb in mijn werk, leef ik weer op – net als ieder ander. Je hebt mensen die het heerlijk vinden alleen te zijn, maar dat kan ik niet aan. Soms moet ik wel, als ik moe ben en mijn hoofd tolt. Dan sla ik thuis aan het opruimen, dat helpt mijn gedachten te ordenen. Net als knutselen of tekenen. Plakken en kleuren, daar kan ik echt van genieten.”

Soms overstroomt

de boel. ‘Wat doe je snauwerig’, zegt Burt dan. Van de week kreeg ze midden in de nacht een ring niet af. Ze had een zware repetitieperiode achter de rug, die avond gespeeld in Winschoten en de nacht ervoor slechts vier uur geslapen. ‘Hij gaat er niet af!’ gilde ze. Burt besloot ‘m door te knippen, Anne-Marie vreesde een slagaderlijke bloeding. ‘Ik jankte: ‘NEE, IK WIL HET NIET.’ Dan moet de druk eraf. Alle spanningen worden me dan even teveel. ‘Zit je nou weer te janken’, zegt Burt dan.”

Erger worden de ruzies niet. “Nou ja, we kunnen natuurlijk wel knallen. Zijn allebei niet op ons mondje gevallen. We gaan ons niet naast elkaar op de bank zitten

opvreten, gooien het er meteen uit. Een dag later is het: ‘Sorry, soms ben ik gewoon even...’ en reageert hij: ‘Dat wéét ik toch, daarom hou ik ook van je.’”

Burt kan haar de oren van de kop kletsen. “Heeft-ie weer wat gezien of iets gekocht of verkocht... Bij hem vergeleken ben ik Stille Willie. Soms denk ik: mag hij even uit? Dat zeg ik dan ook: ‘Burt, pleaaaaase’ en sluit ik één oor af.”

Maar dat ze niet even lekker mag janken vindt ze vervelend. “Dan voel ik me niet serieus genomen. Ik wil kunnen zijn wie ik ben, maar hij vindt al snel dat ik me aanstel. Zelf huilt hij zelden. Ja, bij de bevalling, en toen ik zeven jaar geleden een ongeluk kreeg.”

Heftig was dat.

Burt stond al bij tramhalte om naar opnames te gaan en belde dat hij een T-shirt was vergeten. Anne-Marie sprong in haar nachthemd op de fiets om het te brengen. En toen klapte haar stuur om. Bám, lag ze op het asfalt. Burt werd gebeld door een ambulancemedewerker: uw vrouw heeft een ongeluk gehad. Hij rende erheen, en trof haar aan met het hoofd in een flinke plas bloed. Ze had een gat ter grootte van een tennisbal in de schedel en een flinke hersenschudding. “Hij vond het vreselijk me pijn te zien lijden. En voelde zich ook nog schuldig.”

Ze rolt nog net niet met haar ogen als ze sarcastisch zegt: “Maar nee, ik heb geen nieuwe inzichten opgedaan door dat ongeluk. Ik denk sindsdien niet anders over het leven, zoals je weleens hoort van mensen. Dat ze na een burn-out ineens bewust gaan leven of suikers afzweren. Ik ben geen vrouw die naar verdieping zoekt of een motto voor op de muur. Daar heb ik niets mee. Ik ben gewoon wie ik ben, al jaren. Ik ben zelfverzekerd geboren, en zo ga ik ook dood.” □

Anne-Marie in het kort

wie ANNE-MARIE JUNG **geboren** 3 APRIL 1976, SCHIEDAM **opleiding** ACADEMIE VOOR KLEINKUNST AMSTERDAM **woont samen met** ACTEUR/DECORBOUWER BURT RUTTEMAN **moeder** VAN SUE (5) **is** ACTRICE EN ZANGERES **tv** HET KLOKHUIS, VADERS EN MOEDERS, GOEDENAVOND DAMES EN HEREN **musicals** TSJECHOV, PETTICOAT **theater** JA HOOR, DAAR IE IS WEER, DE EXOOT, THE PLAY THAT GOES WRONG **films** HARTENSTRAAT, ROKJESDAG **was** DE MOL IN WIE IS DE MOL 2012

SUE bontjas **SISSY-BOY** | bloesje **ZARA**
| rok **LIKE FLO** | maillot **ZARA** | laarzen
KOEL4KIDS ANNE-MARIE top **ZARA** | rok
PART TWO | laarzen **BRONX**